

ת"פ 24701/11/12 - מדינת ישראל נגד מאזן סוב לבן

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 24701-11-12 מדינת ישראל נ' סוב לבן

בפני	כב' השופט עמית פרייז
מאשימה	מדינת ישראל באמצעות עו"ד נעמי משה
נגד	
נאשם	מאזן סוב לבן באמצעות עו"ד סרגיי (דוד) מורין, סנגוריה ציבורית

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום אשר מייחס לו עבירות של החזקת טובין הנושאים סימני מסחר רשום ללא היתר, ומכירתם של אלה. על פי הנטען, ביום 26/6/10 בשעה 12:15 לערך, בדוכן בשוק בטירה, הנאשם החזיק והציג למכירה 25 כובעים הנושאים סימן מסחר רשום של חברת "פומה", ו-21 כובעים נושאים סימן מסחר רשום של חברת "נייקי". הנאשם כפר בכל המיוחס לו, למעט הנוכחות בדוכן בשוק בטירה במועד הנטען בכתב האישום.

ייאמר מייד, על פניו הוכיחה התביעה כי כובעים מהפירוט האמור נתפסו במועד האמור בשוק בטירה, מבלי שבעלי סימני המסחר או מי מטעמם נתנו הסכמתם לכך, אדרבא שמדובר בכובעים לא מקוריים ("מזויפים") הנושאים את אותם סימני מסחר. עם זאת, לא הוכח שמי שהחזיק את הכובעים והציגם למכירה היה הנאשם.

אין חולק כי עד התביעה המרכזי היה מר ניצן קמחי, נציג בעלי זכויות של מותגים שונים, ובכלל זה המותגים נשוא כתב האישום. מסתבר כי על אף שעד זה מסר עדותו כחמש שנים לאחר המועד נשוא כתב האישום, ועל אף שבמסגרת תפקידו עסק פעמים רבות בפעילויות לאיתור מוצרים מזויפים, ובכלל זה פעמים רבות בשוק בטירה, הרי שהוא התיימר לזכור היטב את פרטי האירוע נשוא כתב האישום. הוא נימק זאת בכך שלמעלה מעשר פעמים איתר מכירת סרטים מזויפים באותו שוק, אך רק פעם אחת, היא הפעם נשוא כתב האישום, אגב כך גם איתר כובעים מזויפים.

דא עקא שהבסיס לטענתו של העד בדבר זכרוננו את האירוע הפך במהלך המשפט לרעוע במיוחד. שכן, למרות שהתביעה העבירה להגנה את כל דו"חות סיכומי החקירה נשוא עבירות הפרת סימני מסחר שהתגלו באותו יום בשוק בטירה, ואלה הוגשו לבית המשפט, הרי שאלה התייחסו למוצרים מסוג נעליים וחולצות, ללא כל זכר לעבירות בעניין סרטים. הדבר בולט שבעתיים בשים לב לדברי העד כי גם מסר עדות משטרתית בגין אותם סרטים, דבר אשר היה מלמד על כך שתיק חקירה נפתח גם נפתח. השערת העד, לפיה מכיוון שמוכר הסרטים הינו תושב איו"ש לא נפתח תיק חקירה, לא יכולה לעמוד, ולו משום שאחד מתיקי החקירה שכן נפתחו היה ביחס לעברין לא נודע, משמע תיק חקירה נפתח ללא קשר לפרטי העברין.

לא זו אף זו. כאמור, החקירות שכן נפתחו היו בעניין איתורי בגדים ונעליים מזוייפים. בד בבד מסתבר כי העד לא זכר פעילות שכזו, ואף טען כי התפיסות האחרות שהיו באותו יום, משמע מלבד הסרטים והכובעים, היו שלא בנוכחותו.

הנה כי כן, לא רק שאין בסיס לדבריו של העד כי הוא זוכר דווקא את האירוע נשוא כתב האישום, אלא שמסתבר כי הוא לא זוכר פרטים חשובים ממנו. כל זאת כאשר העד דיבר על הפעילות בעניין הסרטים כפעילות שביצע בסמוך לדוכן הנאשם, טרם האינטרקציה שלו עם הנאשם, בעוד לטענת הנאשם אותה פעילות מוקדמת של העד בסמוך לדוכן של הנאשם היתה דווקא בעניין מוצרי ביגוד.

בנסיבות אלה, לא ניתן לסמוך על פרטי עדותו של העד בבית המשפט, שכן קיים חשש שהוסיף פרטים שגויים כפי שאירע בעניין הסרטים, ושהשמיט פרטים נכונים כפי שאירע בעניין מוצרי הביגוד וההנעלה. משכך, יש להיזקק לדברי העד אך ככל שהם באים בעדותו המשטרית, וגם זאת בזירות המתבקשת.

מהעדות המשטרית עולה כי העד הבחין בחשוד, שלדבריו הוא הנאשם, מוכר את הכובעים בדוכן, כאשר לאחר שהשוטרים ניגשו לדוכן סמוך, אותו חשוד הכניס את הכובעים לקרטון והחביאו בדוכן שלאחריו. הנה כי כן, ברור מעדות זו שלחשוד היה די והותר זמן לסלק את הכובעים מהדוכן, לארוז אותם, ולאחר מכן לסלק את המארז למקום סמוך. משכך, ברור כי העד והשוטרים לא היו מלכתחילה בסמוך לדוכן של החשוד, שאחרת היו מסכלים את פעילותו בעודה באיבה.

על רקע זאת, כאשר מביאים בחשבון את העובדה שדובר בשוק הומה אדם, מוכרים ולקוחות כאחד, הרי שקיים ספק שמא העד הבחין באותו מקום במספר אנשים שלא מוכרים לו, ואגב כך בלבד בין חזותו של החשוד עם הכובעים לבין חזות הנאשם, שאין חולק כי הפעיל דוכן במקום, ועל כן ניגש העד בטעות לנאשם, ולא לחשוד הנכון, לבירור פרטי זהות.

אדרבא, כאשר כפי שנאמר, לגרסת הנאשם העד עסק בפעילות מוקדמת, בעניין הדוכן הסמוך בו נמכרו בגדים. עניין זה עשוי להסביר מדוע העד התעכב בטיפול בחשוד במכירת הכובעים, ואף ללמד על כך שלא היה ממוקד בפעילותו של האחרון. לא זו אף זו, נראה שזהו הבסיס לזכרוננו של העד בעדותו בבית המשפט בדבר פעילות מוקדמת שביצע, כאשר בעדותו זו אף העד לא כיחד כי היה ממוקד בפעילות המוקדמת ולא בנעשה בעניין הכובעים. העדר המיקוד מהווה נדבך נוסף לאפשרות שהעד בלבד בין מי שראה עוסק במכירת הכובעים לבין הנאשם.

באשר לעד הנוסף שלכאורה זיהה את הנאשם עוסק במכירת הכובעים, הוא השוטר סימו וענונו, ייאמר גם כן כי אין להישען על עדותו בבית המשפט אלא על הדו"ח שערך במועד האירוע. עם זאת, עד זה לא התיימר לזכור את האירוע, והדגיש כי אינו זוכר כלל את פרטיו, גם לאחר שניסה לרענן זכרוננו אגב עיון בדו"ח.

עד זה מתאר, בדו"ח שערך, זיהוי מכירת הכובעים ולאחר מכן יצירת מגע עם מי שהתברר כנאשם, ואשר נחזה להיות החשוד במכירת הכובעים. אולם עד זה הבהיר כי לא רשם דו"ח מפורט אלא ראשי פרקים, דבר שכבר מחייב זהירות בבחינת הדו"ח. לא זו אף זו, הדו"ח לא כולל את אזכור איסוף הכובעים, הכנסתם לקרטון והחבאת הקרטון, כפי דברי העד קמחי, מה שמלמד על כך שגם פרטים מהותיים לא נרשמו בדו"ח. עם זאת ייאמר כי אזכור הכנסת הכובעים לשקית בדו"ח הינו בהקשר של אחסונם על ידי המשטרה לאחר תפיסתם, ולא כתיאור מצבם בעת איתורם. משכך, אמנם אין

סתירה לדברי העד קמחי בעדותו המשטרית של העד ועונו, אלא החסרת פרט חשוב, אך די בכך בכדי להקשות על ביסוס ממצא לחובת הנאשם על סמך הדו"ח.

יתר על כן, אף העד ועונו עצמו אישר בעדותו בבית המשפט שמדובר בפרט חשוב שהיה רשם אותו אילו היה מבחין בכך. יוצא איפה שעד זה לא הבחין בזמן אמת בניסיונו האמור של החשוד להסתיר את הכובעים. הדבר מהווה נדבך נוסף לכך שהחשוד שעסק במכירת הכובעים לא היה בנקודת מבט ובמיקוד טובים של צוות האכיפה, ועל כן לא ניתן לסמוך על דברי שני העדים כי זיהו את אותו חשוד כנאשם.

כל האמור עד כה לא רק פוגם משמעותית בגרסת עדי התביעה, בדגש על זיהוי הנאשם כחשוד שמכר את הכובעים, אלא אף מעגן חלקים מגרסתו של הנאשם. כבר הוזכרו עניין פעילות אכיפה באותו יום בשוק בעניין הנעלה, וכן שטרם ההגעה לדוכן של הנאשם, צוות האכיפה היה בפעילות אכיפה בדוכן אחר בסמוך לדוכן של הנאשם. התאמה נוספת היא בכך שהנאשם טען כי הצוות היה ממוקד במשך מספר דקות בפעילות בדוכן האחר. התאמה נוספת היא בטענתו כי הכובעים נמצאו בקרטון מתחת לדוכן שלידו, כאשר הוסיף שמדובר באדם בשם טארק.

באשר לדבריו של הנאשם הסותרים את דברי עדי התביעה, נטען בסיכומי התביעה כי אלה נמצאו לוקים בפגמי מהימנות. יאמר מיד, אף אם כך היו פני הדברים, לא היה בכך בכדי לתת לראיות התביעה כוח ראייתי שלא היה להן מלכתחילה, בשים לב לפגמים שכבר נסקרו בעניין זה. אדרבא, כאשר אינני שותף למסקנת התביעה בדבר המצאות פגמים שכאלה. הנאשם לא סתר כהוא זה את גרסתו במשטרה, ואם הוסיף עליה פרטים בעדותו הרי שאלה היו בבחינת פירוט גרסה ולא בבחינת כבישת גרסה. הוא אף נמנע מלהשליך על אדם ספציפי, לרבות שכנו טארק, את ביצוע העבירה המיוחסת לו, כאשר יובהר כי כבר במשטרה הבהיר שטארק אינו עוסק במכירת כובעים, אלא שהקרטון עם הכובעים נמצא ליד הדוכן של האחרון, עובדה שכאמור לכשעצמה לא היתה במחלוקת.

תהיתי האם יש לזקוף לחובת הנאשם את העובדה כי לא הבחין בכל אדם עוסק במכירת הכובעים ולאחר מכן אורז אותם ומחביאם ליד הדוכן של טארק. אולם דבריו של הנאשם הבהירו כי הדוכן שלו הוא גדול, כאשר בזמן האירוע הנאשם היה בחלק של הדוכן שרחוק יותר מהדוכן של טארק, דבר המסביר כיצד לא ראה את ההחבאה. באשר למכירה של הכובעים, הרי שגם בהקשר זה יש לומר שדובר בשוק הומה אדם, כאשר הנאשם מתמקד בנעשה בדוכנו וכן בדוכן הביגוד בו היה צוות האכיפה, ועל כן בהחלט אפשרי שפעילות מכירת הכובעים היתה בסמוך אליו אך לא בנקודת מבטו ומיקודו.

אין בשום אופן לזקוף לחובת הנאשם את אי העדת טארק. הנאשם וסניגורו ביקשו לזמן את טארק לעדות, אך בשתי ההזדמנויות שניתנו להם לשם כך, הדבר לא צלח, משיקולים השמורים עם אותו טארק. מעבר לכך, לא מדובר במקרה רגיל שבו אי העדת עד צריכה להיזקק לחובת מי שטען שהעד יעיד לטובתו. שכן, העלאת שמו של טארק כעד עלתה מצד הנאשם עוד בשלב החקירה, ובכל זאת המשטרה לא עשתה כל פעולה לאתרו לצורך חקירה.

מחדלה של המשטרה ביחס לאיתור טארק לצורך חקירתו בולט לאור העובדה שהנאשם הקפיד לומר לא רק את שמו, אלא גם את טיב הדוכן שלו, וכן מיקום הדוכן שלו בסמוך לדוכן של הנאשם. מדובר בפרטים שמספיקים לצורך פעולה פשוטה של הגעה לשוק, כפי שהמשטרה ידעה לעשות בכל פעילויות האכיפה בענייננו ובמקרים אחרים. לא היה צורך בכל פרטים משלימים, ובוודאי שלא היתה מוטלת על הנאשם החובה לעשות את מלאכת המשטרה ולבצע פעולות

בילוש לאיתור פרטים שכאלה.

לא בכדי המשטרה לא פעלה לאיתור אותו טארק. שכן לא דובר בחוסר יכולת לבצע את הפעולה, אלא בחוסר רצון. שכן, כפי שהבהיר השוטר שחקר הנאשם, הוא אלון גונן, מבחינתו די היה בראיות שבתיק כדי להצביע על כך שהנאשם ביצע את העבירה, ועל כן בעיניו התייתרה חקירתו של טארק. עד זה אף ציין כי אילו הנאשם היה משליך על טארק את האחריות למכירת הכובעים, ייתכן והדבר היה נבדק לעומק, מה שמלמד על כך שלדידו של עד זה אין משמעות לטארק כעד לטובת הנאשם, אלא רק כחשוד במקום הנאשם.

במצב דברים זה, לא רק שאין לזקוף לחובת הנאשם את אי העדת טארק, אלא שיש לזקוף זאת לחובת המאשימה. זאת על פי הדוקטרינה של מחדלי חקירה אשר יוצרים עמימות ראייתית. דוקטרינה זו ישימה במיוחד לענייננו, וזאת הן לנוכח עוצמת המחדל, והן לנוכח ההיבטים הראייתיים שכבר צוינו. כך, אין בפני בית המשפט מסכת ראייתית כה חזקה כנגד הנאשם, עד כדי שהעדרה של עדות חשובה, מסיבה כה בעייתית, לא מעלה ולא מורידה. להיפך, הוצגה מסכת ראייתית פגומה מצד התביעה, כאשר הנאשם מציב מנגד גרסה מהימנה, והעדר העדות הנוספת רק מעצים את הפער הראייתי לטובת הנאשם.

נוכח כל האמור, הריני מזכה את הנאשם, זיכוי מוחלט.

ניתנה היום, ז' תמוז תשע"ה, 24 יוני 2015, בלשכה, בהעדר הצדדים. שימוע יתבצע במעמד הצדדים במועד שנקבע מראש, ותקופת הערעור תימנה החל מאותו מועד.